

Sylabus modułu kształcenia/przedmiotu

Nr pola	Nazwa pola	Opis
1	Jednostka	Instytut Politechniczny
2	Kierunek studiów	Elektrotechnika (studia stacjonarne)
3	Nazwa modułu kształcenia/przedmiotu	Matematyka III
4	Kod modułu kształcenia/przedmiotu	
5	Kod Erasmusa	
6	Punkty ECTS	3
7	Rodzaj modułu	Obowiązkowy
8	Rok studiów	2
9	Semestr	3
10	Typ zajęć	Stacjonarne
11	Liczba godzin	15W, 20C, 10LI, E
12	Koordinator	Julian Janus
13	Prowadzący	
14	Język wykładowy	Polski
15	Zakres nauk podstawowych	Tak
16	Zajęcia ogólnouczelniane/na innym kierunku	Nie
17	Wymagania wstępne	Zaliczone przedmioty Matematyka I i Matematyka II.
18	Efekty kształcenia	Opisuje podstawowe zagadnienia statystyki opisowej. Liczy prawdopodobieństwo stosując schemat klasyczny i geometryczny Liczy prawdopodobieństwo całkowite, stosuje poprawnie wzór Bayesa i sprawdza niezależność zdarzeń. Definiuje zmienną losową. Wyznacza parametry charakteryzujące zmienne losowe. Liczy rozkłady brzegowe i wyznacza współczynnik korelacji Definiuje rozkłady: dwupunktowy, dwumianowy, geometryczny, Poissona, wykładniczy i normalny. Poprawnie wyznacza współczynniki regresji liniowej. Definiuje przedziały ufności dla wartości oczekiwanej, wariancji i wskaźnika struktury. Definiuje test zgodności Pearsona, test Kołmogorowa-Smirnowa, test normalności, testy zgodności, analizę wariancji, analizę skupień i analizę dyskryminacji Obsługuje środowisko R do rozwiązywania problemów statystycznych.
19	Stosowane metody dydaktyczne	Wykład: omówienie wszystkich zagadnień przedmiotu. Ćwiczenia: omówienie dokładnie pojęć i twierdzeń podanych na wykładzie, rozwiązywanie zadań ilustrujących wprowadzane pojęcia i twierdzenia.
20	Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia	Aktywność, kolokwia, egzamin
21	Forma i warunki zaliczenia	Ćwiczenia: zaliczane są na podstawie aktywności na zajęciach i ocen uzyskanych na kolokwiach. Wykład: zaliczany jest na podstawie egzaminu końcowego, do którego można przystąpić, gdy się uzyska zaliczenie. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceny zaliczenia i egzaminu. Zaliczenie zajęć jest oceniane

		zgodnie ze skalą ocen określoną w §19 oraz wytycznymi zawartymi w §21 oraz w §22 Regulaminu Studiów PWSZ.
22	Treści kształcenia (skrócony opis)	Statystyka opisowa, przestrzeń probabilistyczna, prawdopodobieństwo warunkowe, prawdopodobieństwo całkowite. Zmienna losowa jedno i wielowymiarowa i jej rozkłady, przypadek dyskretny i ciągły. Regresja liniowa. Testy zgodności. Analiza wariancji, skupień i dyskryminacji. Podstawy środowiska R.
23	Treści kształcenia (pełny opis)	1. Statystyka opisowa: rodzaje danych, podstawowe parametry, szereg rozdzielczy, graficzna prezentacja danych. 2. Przestrzeń probabilistyczna: podstawowe własności i przykłady: schemat klasyczny i schemat geometryczny. 3. Prawdopodobieństwo warunkowe, prawdopodobieństwo całkowite, wzór Bayesa, niezależność zdarzeń. 4. Zmienna losowa jedno i wielowymiarowa i jej rozkład, przypadek dyskretny i przypadek ciągły. Rozkłady brzegowe, współczynnik korelacji. 5. Przegląd podstawowych rozkładów: dwupunktowy, dwumianowy, geometryczny, Poissona, wykładniczy, rozkład normalny. 6. Regresja liniowa. 7. Testy zgodności dla wartości oczekiwanej i wariancji, analiza wariancji (ANOVA), klasyfikacja 8. Podstawy środowiska R.
24	Literatura podstawowa i uzupełniająca	1. J. Ombach, Wstęp do rachunku prawdopodobieństwa. 2. K.Kukuła, Elementy statystyki w zadaniach. 3. W. Krysicki i in., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna w zadaniach, cz. I i II. 4. A. Plucińska, E. Plucińska, Probabilistyka, Rachunek prawdopodobieństwa, Statystyka matematyczna. 5. J. Jakubowski, R. Sztencel, Rachunek prawdopodobieństwa dla prawie każdego. 6. J. Józwiak, J. Podgórski, Statystyka od podstaw. 7. J. Koronacki, J. Mielniczuk, Statystyka dla studentów kierunków technicznych i przyrodniczych. 1. W. Żakowski i in., Matematyka. Seria: Podręczniki Akademickie-Elektronika, t. IV. 2. W. Stankiewicz, Zadania z matematyki dla wyższych uczelni technicznych, cz. , IB i II. 3. T. Górecki, Podstawy statystyki z przykładami w R.
25	Przyporządkowanie modułu kształcenia/przedmiotu do obszaru/ obszarów kształcenia	Obszar nauk ścisłych
26	Sposób określenia liczby punktów ECTS	Udział w zajęciach – wykład (15 h) + ćwiczenia (20 h) + laboratorium (10h) 45h, Przygotowanie do ćwiczeń (10 h) + kolokwium (10 h)+egzaminu (15 h)3 5h, Samodzielna praca z literaturą i wykładami 10h, Sumaryczne obciążenie pracą studenta 90h przeliczone na 3 punkty ECTS
27	Liczba punktów ECTS – zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	2
28	Liczba punktów ECTS – zajęcia o charakterze praktycznym	2